

<http://portal.verlista.hu>

Képvessikék 03.

Szurikáta

Lektorálatlan - összegyűjtött változat

A Barátok Verlista kiadványa PDF-ben - 2011.

Szurikáta

Hanyecz István (shf): Szirti macska

Szurikáta Dél-Afrikába
szőrzete vörösesbarna
hosszú kétszínű a farka
magyarul szirti macska

Hanyecz István (shf): Mindenevők

kolóniában él a szurikáta
csapata mindenevő fajta
földalatti üreg-járatokba
van biztonságos otthona

Hanyecz István (shf): Szolgálatba

két lábon farönkre állva
támaszkodik rá a fakára
les szurikáta szolgálatba
figyeli s kémleli a világot

Hanyecz István (shf): Móka mesterek

csuda jópofa a szurikáta
állatkertek mókás lakója
akad is sűrűn látogatója
ha előbújnak a kifutóba

Hanyecz István (shf): Új sztár

Két lábára állt szurikáta
rönkön támasz a farka
állatkertnek új sztárja
csillog barnás bundája

Hanyecz István (shf): Éberfürge

szürkésfehér hasa alja
éberfürge a szurikáta
földalatti járat lakása
hol magabiztos járása járása

Hanyecz István (shf): Falka őre

ügyeletes szurikáta
őrzi a falka nyugalmát
és ha észlel ellenséget
rögtön riasztja a falkát

Hanyecz István (shf): Kicsik kedvence

kicsik nagyok sztárja
számos állatkertben
igazi valóság showja
amint pózol szurikáta

Molnár Szilvia: A kis őr

Szurikáta, szurikáta,
'mért is maradtál te állva?
Kémeled a terepet,
így véded a telepet?

Molnár Szilvia: Itt pózol

Itt pózol egy szurikáta,
felfigyelt a muzsikára,
fül hegyezve, teste bábben
szobor lehetne egy bálban.

Szabóné H. Anna: Lesben

Az éber kis szurikáta
figyel egy tuskóra állva.
Veszély közeledtét lesi,
míg más az ebédet eszi.

Szabóné H. Anna: Csendesen

Figyelme távolba pásztáz,
szőrös testét jól kihúzza,
szurikáta fülel, vigyáz,
míg párja álmát alussza.

Szabóné H. Anna: Kicsi vagyok

Kicsi vagyok, fatönkre mászok,
hogy nagy legyenek, két lábra állok,
a rendre éberem vigyázok,
alhatnak a szurikátalányok.

Szabóné H. Anna: Munkában

Hosszú farkam letámasztom,
két lábon pózol árnyékom,
kicsi fülem jól hegyezem,
szurikáta dolgom végzem...

Szabóné H. Anna: Figyelmesen

Két lábra állva néz mélázva
a kinyújtózott szurikáta.
A pihenőt vigyázza éppen,
még a szempillája sem rebben...

Szabóné H. Anna: Mozdulatlan

Szoborként fülel a vadonban
aprócska, szőrös bundájában,
mely játszik vöröset és barnát...
Psztt! Ne zavard meg a szurikátát!

Szabóné H. Anna: Fatönkön

Nézd! Figyel a kis szurikáta.
Szép egyenesen áll a háta.
Tekintete a távont járja,
fatönkön áll aprócska bája...

Szabóné H. Anna: Bátor

Nem fél ám az árnyékától,
mozdulatlan tovább pózol
a kis szőrös szurikáta,
míg érte jön a mamája...

Szabóné H. Anna: Őrségben

A többi szurikáta, hogy ehessen,
őrt áll egy feszesen.
Mozdulatlan túrva a hőiséget
nézi a messzeséget...

Szabóné H. Anna: Ábrándozva

Gombszemével csak néz mélán,
napfény csillan hosszú karmán.
Selymes szőre fodrozódik,
szurikátán ábrándozik...

Szabóné H. Anna: Ki vagyok?

Vörös bundán barna foltok,
két lábamon vígan állok.
Némán vigyázok a rendre,
szurikáta testvérekre...

Szabóné H. Anna: Támaszkodva

Hosszú farkam jó támaszom,
felemeli kicsi orrom.
Szurikáta az én nevem,
nézelődni van most kedvem...

Mayer Zsó: Kíváncsi

Kíváncsi állat szurikáta,
óriási barna szemmel,
létráról les a világba?
Vagy kolóniából szökik meg?

Mayer Zsó: Leselkedő

Állatkerti szurikáta
nyújtózkodik, de hiába.
Szökni próbál, leselkedik,
testvérei nem engedik.

Mayer Zsó: Flörtölő

Hosszú állat szurikáta
szép, nagy szeme sötétbarna.
Flörtölne ő kis macival,
tetszik neki már régóta.

Kondra Katalin: Orvosi eset

Szuritól fél szurikáta
Ezért áll mindig két lábra
Lássa jól, ha jön az orvos
Jelezni kell, az a fontos.

Kondra Katalin: Állatkerti eset

Egy napon a szurikáta
A napon hogy sütkérezett,
Körbekémlert és meglátta
Új lakótársa érkezett.

Varga Katalin: Kis kíváncsi

Két lábra állva kíváncsiskodok.
Egy szemtelen szurikáta vagyok..
Növényeket, gumókat fogyasztok.
Kettő vagy négy kis kölyköt fialok.

Varga Katalin: Ugye milyen szép vagyok?

Harminc centis szurikáta vagyok.
Büszkeségem a húsz centis farok.
Kolóniában, boldogan élek.
Két lábra állok, úgy nézlek téged.

Varga Katalin: Bemutatkozom

Cibetmacskaféle, ez a fajtám.
Namíbia, Fokföld az őshazám.
Nevem szurikáta, ugye látod?
Kíváncsian nézem a világot.

Varga Katalin: Ingyenc vagyok

Bundám barnásszürke, most felállok.
Nagy ingyencként skorpiót fogyasztok.
Kilónyi kis szurikáta vagyok.
Ugye nem baj, ha kíváncsiskodok?

Szabó Kila Margit: A szurikáta

Kicsi fülem,
Hosszú farkam,
Vékony testem,
Szurikáta lettem.

Szabó Kila Margit: Ki vagyok?

Tudjátok-e ki vagyok?
Két lábon járkálok.
Úgy-e te is szeretsz engem?
Szurikáta az én nevem.

Szabó Kila Margit: Dicsekvő

Ilyen édes állat vagyok,
Az emberrel kezet fogok.
Szurikátán vállad fogom,
Szép arccal varázsolok.

Szabó Kila Margit: Hidegben

Nem fázok a hidegben,
Barna bundás a testem.
Alagútban járkálok,
Szurikátán táncolok.

Szabó Kila Margit: Büszke

Selymes a szőröm,
Hosszú a karom,
Gombos a szemem
Szurikáta a nevem.

Szabó Kila Margit: Énekel

Csillog-villog a bundája,
Ilyen szép a szurikáta.
Kíváncsi és leselkedő,
Büszkén járó, éberkedő.

Szabó Gitta: Árnyék

Szurikáta vagyok, és nem medve,
Hogy az árnyékomtól megijedjek!
Bátran, két hátsó lábamra állok, s
Árnyékom, szúrós szemmel mustrálok.

Szabó Gitta: Fotózás

Lásd, híres lettem, mert lefotóztak,
Mozdulatlan álltam, úgy pózoltam.
A fényképész talán varázsló volt,
Mert két szurikáta lett a fotón.

Gősi Vali: Fiú vagy lány?

Délceg ez a szurikáta,
(hogyha fiú, s nem leányka),
ám, ha mégis lányka volna,
talán szőr-szoknyácskát hord'na...

Gősi Vali: A szurikáta randevúja

Ki látott még szurikátát,
ki így fönnhordja az orrát?
Talán bizony randevúra
várja párját tegnap óta?

Viemann László: Kietlen macskája

Manguszta szurikáta Dél-Afrika kietlen macskája
Úgy is hívnak mint emlős rókamanguszta, puszta brigádja.
Megeszem a pókot, mérges skorpiót, egeret meg falom,
Őrt állok amíg bandám vadászik, jelezem, ha veszély jön ott.

Viemann László: Klán őrije

Meddő szurikáta aki a klán kölykeit vigyázza,
Figyelve ül magaslattal amíg őt farka támassza,
Ha bajt nem lát mormol, habár veszélyt érez, „csend” kiáltja,
És a kölyök sereg szalad védett sorrend odújába.

Kovács Anna: Csizmavásár

„Jaj de drága két pár ráma!” - csodálkozik szurikáta.
Csizmák állnak kirakatban, négy mancsára dupla árban.
Gondol egyet szurikáta: feláll hátsó két lábára.
A két lábon egy pár koppan, mert megvette azon nyomban!

Mentovics Éva: Fotózás közben

- Jó lesz? - így a szurikáta.
- Előnyös e póz nekem?
Nem zavaró, hogy a képen
nem látszik a jobb felem?

Mentovics Éva: A festőművésznél

- Meg ne moccanj, szurikáta!
Hú, ez a póz de remek!
Bár nem tudom, olajjal,
vagy akvarellel fesselek?

Mentovics Éva: A fotogén

Jól mutat a szurikáta,
akárhogyan helyezkedik:
fűben fekve, rönkön állva...
ahogy éppen kedve telik.

Mentovics Éva: A körültekintő

Körülnéz a szurikáta,
kémléli a terepet.
- Őrködöm, hogy amíg esztek,
biztonságban legyetek.

Mentovics Éva: Az étkes

Képzeld, a kis szurikáta
a gumókat úgy imádta,
mint medve a lépesmézet,
s így könyörgött: - Négyet kérek!

Mentovics Éva: A gyökérszedés izgalmai

Míg a másik huzigálja,
addig a csöpp szurikáta
két lábra áll, úgy figyel.
Ha sast látna: uzsgyi, el...

Mentovics Éva: Az állatkertben

Aki itt járt, úgyis látta,
milyen is egy szurikáta:
hosszú farka, mókás arca,
és a prém is jól áll rajta.

Mentovics Éva: A kíváncsi látogató

Kíváncsi a duci lányka:
- Mit figyel a szurikáta?
Lehet, hogy az ajtót lesi,
mit hozhatnak vajon neki?

Mentovics Éva: Az illemtudó

Tudjátok, a szurikáta-
illemkódex úgy kívánja,
hogy felmásszam kőre, rögre,
s úgy kémleljek körbe-körbe.

Mentovics Éva: A riadólánc

Tudjátok, a szurikáták
rögtön szólnak egymásnak,
ha egy ádáz ellenséget
a közelben meglátnak.

Mentovics Éva: Az elővigyázatos

FigyeljeteK, rönkre állok,
innen messze láthatok,
hiszen a kis szurikáták
óvatos kis állatok.

Mentovics Éva: A szeretni való

A csöppnyi kis szurikátát
a kicsinyek úgy imádják,
mint a havas, hideg telet:
rajong érte minden gyerek.

Mentovics Éva: Egyél csak!

- Egyél! - szólt a szurikáta. -
- Én meg addig figyelek.
Nem jár erre borz, vagy sakál,
csak egy kópé kisgyerek.

Mentovics Éva: Váltásban

Szurikátánk épp az őrszem,
ő vigyáz a csapatra.
Leváltja egy másik társa,
hogya enni akarna.

Mentovics Éva: A nagyevő

A nagyevő szurikáta
délelőtt már úgy kívánta
a bőséges ebédet...
ám utána lelépett.

Mentovics Éva: Az építész

A fűрге kis szurikáták
olyan ügyes állatok,
a föld alatt mancsaikkal
vájják ki a járatot.

Mentovics Éva: Hogyha ás...

Hogyha ás a szurikáta,
karmos mancsa földbe váj.
- Gyorsan, fűrgén! - szól a másik.
- Nézd a Napot! Ötre jár.

Mentovics Éva: A szemtanú

A gyanakvó szurikáta
úgy hírlik, hogy futni látta
a szomszédos egeret
(kaját csórt, és elszelelt).

Mentovics Éva: Az ösztönös

Nézd, amott a szurikáta
körbe-körbe nézeget,
s azt súgja az utódjának:
- Tudod kicsim, féltelek.

Mentovics Éva: A rendezett

Jellemző az egész fajra,
hogy a göncét rendben tartja.
Nézd csak, a kis szurikáta
hogy ügyel a „pulcsijára”!

Mentovics Éva: Az iskolakerülő

Háborog a szurikáta:
- Kezdődik a sulis már ma.
Nem mondhatom, hogy rég vártam.
Elment rögtön az étvágyam.

Mentovics Éva: Az állatkert bejáratánál

Megnéznéd a szurikátát,
amint éppen lesben áll?
Állj sorba a kassza előtt,
nézd, mindenki jegyre vár!

Mentovics Éva: A szemfüles

Szemfüles a szurikáta,
ágaskodik, úgy vigyázza
a környező terepet,
míg a többi eszeget.

Mentovics Éva: A kötelességtudó

Szurikátaszívem reszket,
de maradok addig veszteg,
míg nejem a répát falja...
fülelnem kell minden zajra.

Mentovics Éva: Buliszezon

Ha meghív a szurikáta
a hétvégi bulijába,
mit is vigyek neki vajon?
Holnap én is meghívhatom?

Mentovics Éva: A kényes

Az ízléses tunikára
oly kényes a szurikáta,
hogy inkább csak lesben várja,
mit ás ki a kedves párja.

Mentovics Éva: A hírvivő

Felkiált a szurikáta:
- Ott lapít egy sunyi, sánta,
vörös szőrű, lompos alak,
túloldalt, a bokrok alatt!

Mentovics Éva: Kedvük szerint

Az egykedvű szurikáták
amikor csak úgy kívánják,
árkot ásnak, földet szórnak,
mit bánják ők, mi lesz holnap?.

Mentovics Éva: Az ingyenc fogás

Úgy érzi a szurikáta,
skorpió lesz. Husi várja,
azt fogott a fürge ara.
Jobb az, mint ha füvet falna.

Mentovics Éva: Az etetésnél

A cserfes kis Zsuzsi látta,
hogy az éhes szurikáta
zellerszárból akart hatot,
ámde mégis halat kapott.

Mentovics Éva: Az őrszem

Lesben áll a szurikáta
ágaskodik, úgy figyel...
riasztja a fajtársait,
hogyha netán futni kell.

Szakáli Anna: Szúr a káka, szurikáta

Szúr a káka szurikáta,
jó lesz, ha most nem jársz arra,
inkább állj a dombtetőre,
te leszel a falka őre.

Szakáli Anna: Az őr

Mint a szálfa, oly mereven,
mongúz áll a magaslesen.
Szurikáta másik neve,
nem riasztja a Nap heve.

Szakáli Anna: A család

Egy anyától sokan vannak,
szurikáták, hogy ha baj van,
egymást féltőn vigyázzák,
megosztják a jó zsákmányt.

Szakáli Anna: Éhes szurikáta

Szurikáta éhes volt,
a kamránál őrt állott.
Vigyázott a gumókra,
egy sem maradt, felfalta.

Szakáli Anna: Vadászat

Mezőn szurikáta csapat,
egy közülük őrnek marad.
Két lábra áll úgy leskel,
szurikáta őr figyel.

Szakáli Anna: Kicsi harcos

Bátor harcos szurikáta,
a kígyót is megtámadja.
Ezzel segít az embernek,
hogy a kígyó ne marja meg.

Szakáli Anna: Bátor szurikáta

Farkára feltámaszkodva
őrt áll egy kis szurikáta.
Még pöttömnyi, de már bátor,
dicséretet kap apjától.

Szakáli Anna: Ravasz szurikáta

Hegyes orra egy arasznyi,
ravaszága meg pont annyi,
szurikáta ellenséget,
csapdába csal sakál népet.

Szakáli Anna: Akkor se

Míg a többi táplálkozik,
egy bátor őr magasba les.
Szurikátát ne egyen sas,
akkor se, ha nagyon éhes.

Szakáli Anna: Ebéd

Hogy ha te már jóllaktál,
kérlek, cseréljünk helyet!
Így beszél a szurikáta,
ha vége az ebédnek.

Szakáli Anna: Odú

Odúban lakik a szurikáta,
megosztja szállását éjszakára,
varacskos disznó a vendége,
s meghívja másnap ebédre.

Szakáli Anna: Őr I.

Őrt állnak a szurikáták,
kémlelik a kék eget,
hangos füttyel jelzik, hogyha
az ellenség közeleg.

Szakáli Anna: Őr II.

Őrt állok a természetváron,
jó levegő, szép kilátás,
ha sas repül fenn az égen,
füttyöm lesz a vészkiáltás.

Szakáli Anna: Szirti macska

Szirti macska, szurikáta,
hány nevem van még nekem?
Van, hogy mongúznak becéznek,
barna savanna színem.

Szakáli Anna: Hol élek én?

Dél-Afrika savannája
szurikáta-otthonom,
a hatalmas pusztaságnak
zegét-zúgát bejárom.

Szakáli Anna: Kóborló szurikáták

Rám vár a nyílt, füves pusztá,
hol kedvemre kóborlok,
hogyha éhes népem hada,
szurikáta őrt áll ott.

Szakáli Anna: Bozót alatt

Bozót alatt elhűsölnek,
szurikáta gyerekek,
míg alusznak édes álmat,
őrt állnak a felnőttek.

Szakáli Anna: Kígyó vadász

Kígyót fogok a sziklákon,
ez a finom csemege!
Szurikáta így ad példát,
s bátor lesz a gyereke.

Péter Erika: Sivatagi őrszolgálat

Őrt állnak a szurikáták,
ám a stázsák kicsit kábák,
egymást mindig váltva védik,
aki ásít, lecserélik.

*Barátok Verslista honlapja:
<http://portal.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://feketen-feheren.poeta.hu>*

*Az Alkot Portál honlapja:
<http://www.alkot.hu>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
